

Gay de Liébana lamenta que el FMI li hagi donat al Govern el "salconduit" per pujar l'IVA

- Els economistes Jose María Gay de Liébana, Joan Ripoll i Alejandro Gisbert han participat en el debat a tres sobre actualitat econòmica que ha organitzat el Club d'Emprenedors de la Universitat Abat Oliba CEU
- Consideren que, en termes econòmics, el món té un problema de deute i reclamen major lideratge polític per actuar amb coherència respecte a un diagnòstic ja ben conegut

Barcelona, 14 de desembre de 2016.- L'economista **José María Gay de Liébana** considera que, amb les seves recomanacions, el FMI li ha donat el govern "un salconduit per pujar l'IVA". Una mesura que estaria alineada amb la política d'augment de la pressió fiscal duta a terme per l'executiu i que, segons el parer d'aquest especialista, ha resultat perjudicial per a l'economia. "No hi ha cap país que pugi l'Impost de Societats i en el de la renda hem arribat a una situació límit", ha declarat Gay de Liébana, que creu que el model a seguir ha de ser Irlanda, un país que, després de ser rescatat, ha fonamentat la seva recuperació en "la baixa tributació i la reducció de la burocràcia".

El professor d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona ha realitzat aquests comentaris en el marc del debat sobre actualitat econòmica organitzat pel **Club d'Emprenedors** de la **Universitat Abat Oliba CEU** (UAO CEU). En el col·loqui han intervingut també el professor d'Economia Mundial de la UAO CEU, **Alejandro Gisbert**, i el director del Departament d'Economia i Empresa de la UAO CEU, **Joan Ripoll**.

En termes globals, els tres economistes han coincidit que l'economia mundial té "un problema d'endeutament". Ripoll ha explicat les dinàmiques de llarg abast que han originat aquesta situació i ha apuntat al model "d'indústria exportadora potent" que els països emergents van adoptar, imitant les mesures que després de la II Guerra Mundial van aplicar Alemanya i Japó. Per exemple, Xina, davant la contracció de la demanda dels països destinataris de la seva producció, va decidir finançar el seu deute. Així, "es dona la paradoxa que els països desenvolupats són els més endeutats i que els emergents, en lloc d'utilitzar el seu estalvi per distribuir-ho internament, ho van emprar per permetre que els importadors poguessin seguir gastant" És a dir, "els pobres financen als rics" i es crea una espiral d'endeutament que anuncia "crisis successives", ha descrit Ripoll.

Crisi interna

En clau de deute també pot analitzar-se la situació espanyola. "Segons s'indica als pressupostos, hem de dedicar 33.000 milions d'euros a pagar els interessos del deute públic", ha assenyalat Gisbert. En aquest context, "ens pot donar un atac al cor si puja la

prima de risc". Gisbert també considera que cal "ajudar al màxim al sector privat", però adverteix que la inestabilitat econòmica regnant dificulta la tasca. La incertesa desanima la inversió i obstaculitza que s'apliquin mesures que urgeix prendre. "No podem perdre més temps, el diagnòstic està fet, el que falta és lideratge polític", ha argumentat Gisbert.

En el cas concret del deute creixent de la Seguretat Social, la inacció dels polítics li resulta especialment greu a Gay de Liébana. "La Seguretat Social s'està morint i ningú no aplica cap mesura correctiva". El problema s'agreuja, ja que en uns anys es jubilarà la generació del baby boom, que majoritàriament tindrà dret a pensions elevades, mentre que els joves que entren al mercat laboral cotitzaran amb sous "low cost" que no bastaran per finançar el sistema. Davant aquesta situació, Gisbert ha apel·lat a la necessitat de "generar riquesa conforme a un altre model de creixement" i, en semblant línia, Ripoll considera que l'educació i la immigració seran claus per compensar els desequilibris.

Trump i Brexit

Durant el debat s'han tractat, des de l'òptica de les possibles repercussions econòmiques, dos dels grans esdeveniments que han succeït en 2016: el Brexit i l'elecció de Donald Trump. "El principal problema és la incertesa respecte de les mesures que Trump pot arribar a aprovar", ha apuntat Gisbert, que ha pronosticat una pujada dels tipus que anirà en perjudici dels països emergents. Per la seva banda, Ripoll ha exposat que en el cas de Trump es manifesta la dialèctica d'un 'trilema' entre defensa de la sobirania nacional, comerç global i drets socials. Segons ha exposat, són variables que no poden conviure al mateix temps en els seus màxims nivells. En el cas d'Estats Units, els votants de Trump han optat "govern nacional i més drets", en detriment del lliure comerç, que serà obstaculitzat amb aranzels.

Per la seva banda, Gay de Liébana ha aprofitat el capítol del Brexit per emetre un vaticini pessimista sobre el futur de la UE. "Europa està esgotada, no dona senyals de recuperació. No s'ha mutualitzat el deute, no hi ha lideratge ni cohesió". Segons Gisbert, l'impacte del Brexit sobre l'economia europea "encara no s'ha calibrat, però serà negatiu". Especialment, preveu una contracció del comerç i de les inversions. No obstant això, no apostaria per un ensorrament de Londres com a capital financera d'Europa, ja que la 'City' ofereix "una concentració de capital humà de tant nivell que suposa un avantatge competitiu molt important".